

1Pe 2, 9-10
Votum/groet; Verlangen (Sela); vraag om genade – PP 51; gebed; kinderlied + begin kicl; lezen 1Pe 2, 1-10 / Ex 19, 1-6; preek; WK 236 + einde kicl; gebed; Opw 710; collecte; Opw 602 – zegen
Bergschenhoek 27.8.2023

Visitekaartje **dia**

Sommige mensen gebruiken een visitekaartje. Ze willen graag dat je hun naam onthoudt. Dat je weet waar je hen kunt vinden. En misschien kunnen ze heel in het kort iets zeggen over wat de ander van jou mag verwachten. Ik heb wel eens overwogen om visitekaartjes van mezelf te maken. Met daarop: Maurits Oldenhuis, predikant – pastoraat op maat en elke week een preek...

Sommige mensen hebben helemaal geen visitekaartje nodig. Het is overduidelijk wie ze zijn en waar ze voor staan. God is zo iemand. Ik denk niet dat Hij visitekaartjes nodig heeft om te vragen om aandacht. Toch maakt Hij er gebruik van. Visitekaartje dat zegt wie Hij is, wat Hij doet, waar Hij voor staat. Weet je waar je dat kaartje kunt vinden? Bij jouzelf. Jij bent dat kaartje, jij en ik, wij samen. Het visitekaartje in de hand van God.

Wie ben je volgens Petrus? Een priester, zegt hij. Priester van de allerhoogste God. Jij, jullie – priesters. En daar zit het in: het visitekaartje waarmee God zich aan de wereld presenteert.

Jullie zijn een volk van priesters **dia**

Een priester... Elke godsdienst heeft priesters. Mensen die op een geheimzinnige manier in contact staan met hun god. Beetje schimmig soms. Of afstandelijk – voor in de kerk doen ze hun werk. Mensen met een verheven functie, dat in ieder geval.

Past dat bij mij, bij ons? Kijk hoe we hier zitten – een bont gezelschap van mensen, van alles door elkaar, jong, oud, heel keurig en net of wat vrijgevochten, een opgewekte ziel of een wat meer tobbede, mensen met veel geloof en vertrouwen, maar ook mensen met diepe twijfels en onzekerheden. Al die mensen – gewone mensen. Een priester? Verheven functie?

Zo zou je ook kunnen kijken naar de christenen in Petrus' tijd. Ook heel 'low profile'. Gewone mensen uit alle lagen van de bevolking. Niet veel bijzonders. Maar toch spreekt Petrus hen aan als priesters: *'Jullie zijn een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een heilige natie van God'*. Eretitels. Een soort climax van al het voorgaande. Besef wat er met je is gebeurd. Door God op een voetstuk gezet, een heel bijzonder volk voor Hem. Een voorrecht: *'Door God uit de duisternis geroepen naar zijn wonderbaarlijke licht, eens geen volk en zonder ontferming, nu Gods volk en in zijn ontferming aangenomen'*. Dat gaat ook over jou. Over ons samen. Dezelfde dingen: door God uitgekozen, op een voetstuk gezet. Mijn priesters, Gods koninkrijk van priesters.

Het kan niet anders of Petrus heeft hierbij gedacht aan Exodus 19. Het verhaal van Israël voor de berg Sinai en God die zich verbindt aan dat volk. Jullie zijn het, zegt God, mijn volk, en dan dezelfde woorden haast als Petrus: *'Een koninkrijk van priesters zul je zijn, een heilig volk, mijn kostbaar bezit'*. En wat stond daar nou helemaal onderaan die berg? Een groep ontsnapte slaven. Over low profile gesproken... Maar toch: een volk van priesters.

Tussen alle grote omliggende volken stelden de Israëlieten niks voor. Onbeduidend en zonder enige macht. In Petrus' tijd leefden christenen ook in de marge van de samenleving. Ze waren zelfs een bedreigde minderheid. In de cultuur van nu vormen christenen ook een minderheid. Dat neemt in hoog tempo toe. Dan kunnen er vragen rijzen: Doen we er nog toe? Welke plek hebben wij op deze wereld? Dan is dit het antwoord volgens Petrus. Doen jullie er toe? Voor God absoluut. Jullie zijn een volk van priesters. Een voorrecht dat je krijgt. Kun jij dat van jezelf zeggen, ik een priester, ik door God op een voetstuk gezet?

Dankzij Gods genade **dia**

Wat is er bijzonder aan een priester in de Bijbel? Nou, dit: Een priester mag komen in de nabijheid van God. Heel indrukwekkend om daarover te lezen. Hoe de priester bij God naar binnen ging, daar waar geen mens mocht komen. Terwijl die priester zelf ook maar een gewoon mens was. Een zondig, gebrekkig mensje oog in oog met de almachtige, heilige God. Daar kwam hij, met schuld bevuurd, onzuiver.

Maar toch: een priester, heilig voor God, mogen komen in Gods nabijheid. Dankzij Gods genade. God laat jou toch bij Hem naar binnen komen. In mijn ogen ben je zuiver. Het offer dat je meeneemt is ook voor jou. En na Jezus kun je dat helemaal zeggen: het definitieve offer *is* voor jou gebracht. Jouw onzuiverheid wordt weggenomen door de zuiverheid van Jezus. Je bent *‘uit de duisternis geroepen naar Gods wonderbaarlijke licht, was eens zonder ontferming, maar nu in ontferming aangenomen’*.

Priester zijn begint dus niet met het uitvoeren van allerlei opdrachten die je van God krijgt. Dingen doen om in Gods nabijheid te mogen komen. Priester zijn wordt je gegeven. Jij bent het – voordat je ook maar iets doet. Ofwel, niet een eretitel om te bereiken, voor te werken, maar een eretitel die je krijgt. Petrus is daar heel uitgesproken over. Vanaf het begin van zijn brief: besef dit goed – uitverkoren door God, geheiligd door zijn Geest, door God aangenomen, vrijgezet om in zijn nabijheid te mogen komen. Priester dankzij Gods genade. Een priester van God heeft zijn genade ondervonden. Of zoals Petrus zegt: de goedheid van de Heer geproefd.

En dat is belangrijk. Want hoe kijk je naar jezelf? Naar anderen? Naar de kerk? Je ziet hoe mensen de fout in gaan. Zich laten gaan in boosheid, anderen veroordelen, gemakzuchtig zijn, onverschillig. Je herkent het ook allemaal bij jezelf, als je eerlijk bent. En je kerk? Soms zo lauw, zo niet betrokken, geen bezieling. Hoezo priesterlijk? Maar toch. Kijk maar naar dat volk Israël. Het ging goed fout na Exodus 19. Meteen al. Maar deze woorden zijn door God nooit teruggenomen. Mijn kostbaar bezit, koninkrijk van priesters, heilig volk.

Priester dankzij Gods genade. Zo kijken naar jezelf, naar anderen, naar je kerk – kijken vanuit Gods licht. Zijn genadige licht. Wat zie jij als je dat doet?

Om te leven dichtbij God **dia**

Kunnen we dat dichterbij brengen? Priester zijn. Ik zal het proberen. De eretitels zijn geen vanzelfsprekendheden natuurlijk. Ze zetten je leven in perspectief, duwen het in een bepaalde richting.

Om te beginnen: de priester was iemand die offers bracht. Offers om God te vragen om vergeving. Maar ook offers om God ermee te danken. Geweldig wat u doet, God, dank u wel voor wat u ons geeft! Ook jullie moeten offers brengen, zegt Petrus. *‘Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen’*. Het offer van vergeving – daar

heeft Jezus voor gezorgd. Brengen jullie nu offers van dankzegging en toewijding. Geestelijke offers. Offer je eigen leven, zegt Paulus ergens. Dat is het offer van de priester: Je hele leven als een dankoffer dat je God aanbiedt.

Een priester ruikt naar God. Hij kwam met wierook in Gods heiligdom. En die geur hing om hem heen, als hij weer naar buiten kwam. Hij rook naar God. Vind ik een mooie gedachte. Een beeld van toegewijd zijn als God, dichtbij Hem leven. Je ruikt naar God. De geur van Jezus hangt om je heen. *'Jullie hebben toch de goedheid van de Heer geproefd?'*, zegt Petrus. *'Ontdoe u dan van alles wat slecht is'*. Offer jezelf. Leeft dichtbij God. Kun je ook vinden in Exodus 19: Neem mijn woorden ter harte, en houd je aan het verbond met Mij.

Dat is mooi, ruiken naar God. Dat betekent in de praktijk dat je als priester mag laten zien dat er meer is. Meer dan het botte, platte leven hier. Dat het kan, een leven in echte liefde en vrijheid. Dat het kan, voorbij de haat en liefdeloosheid komen. Dat niemand op deze wereld opgesloten hoeft te raken in misstanden, grove fouten, maar dat er vergeving is, verandering mogelijk, een nieuw begin. Dat er echte geborgenheid en veiligheid mogelijk is, in de armen van God. Dankzij Gods genade. Als priester *'verkondig je de grote daden van God'*. Kijk lieve mensen, er is een God en Hij ontfermt zich over jou en over de wereld. Dat doe je met woorden, en ook met daden.

En nog iets: in de Bijbel was de priester degene die het leven van mensen bij God bracht. Hij ging voor in bidden, dankzeggen en vragen om vergeving. Dat is ook priester zijn. Het leven van mensen bij God brengen. In de wereld hardop God blijven prijzen voor het mooie dat Hij geeft en er nog steeds is op een godvergeten wereld. De mensen horen huilen en voor hen bidden. Klagen, smeken daar waar mensen het niet meer kunnen. Ook als niemand mee doet, iedereen zich stil houdt, als priester ga je stug door. De beweging naar boven gaat door.

Zo ben je priester. Je 'ruikt' naar God. Je leeft zelf dichtbij Hem en brengt het leven van mensen naar God. Wat betekent dit voor jou?

[En zegen te brengen naar de mensen](#) dia

Er is nog meer te noemen. De priester brengt het leven van mensen naar God. Maar er is ook een beweging andersom. De priester kwam naar buiten en dan nam hij Gods zegen

voor de mensen mee. Hij stuurde hen met Gods zegen weer hun leven in. Weet je gezegend. In goede en slechte dagen, vreugde en verdriet, heilig of onheilig. *‘De Heer zal je zegenen en behoeden, de Heer zal met liefde naar jullie kijken en zich over jullie ontfermen’*... De zegen die wij vandaag ook nog kunnen horen in de kerk.

Zegen naar mensen brengen. Dat is wat een priester doet: de mensen het goede van God laten voelen, Gods zegen nabij brengen. Dat kun je ook zo invullen: Een zegen voor anderen worden¹. Priester zijn is anderen goed doen, anderen tot zegen zijn. Niet alleen met woorden, ook met je daden.

Dat kun je heel praktisch maken in je leven, hier in de kerk bijvoorbeeld. De ander goed doen, tot zegen zijn. Met een woord, een gebaar, laten voelen: God is er, Hij ontfermt zich over jou, mag ik jou tot zegen zijn? Zo ben je priester voor elkaar.

Maar het is ook breder. Niet alleen de mensen dichtbij. Ook de wereld om ons heen komt in beeld. Een zegen voor de wereld zijn. Dat zei God ook tegen de Israëlieten: Jullie zijn priesters van Mij voor het oog van de hele wereld. Ook zij, ervoor bestemd om het goede van God te brengen naar de wereld om hen heen. Vanaf het begin is God daarmee bezig: In zijn liefde de hele wereld zoeken en zegen brengen. Hij zei het al tegen Abraham: *‘In jou zullen alle volken op aarde gezegend worden’*. Als priester doe je mee met Gods missie op deze aarde.

Zo ben je priester van God. Mag ik jou tot zegen zijn? Je bent zegenend nabij, instrument van Gods liefde en ontferming. Je steekt anderen liefdevol de hand toe. Je verbindt wonden. Heelt wat gebroken is. Helpt overeind wie gevallen is. Net als Jezus. Onze Hogepriester. Die zelf priester was door het ultieme offer te brengen: zijn leven geven uit liefde voor allen. Van Hem leer je het. Zegen brengen naar de wereld. Mee doen met Gods missie op deze aarde.

En zo staan in de wereld. Zo leven. Gods visitekaartje. Kort en krachtig maak je zichtbaar: zo is Hij, onze God, hier staat Hij voor, dit wil Hij mogelijk maken. En wij zijn het bewijs. Wij, de priesters van de allerhoogste God, dankzij Gods genade. We leven dichtbij God en brengen zegen naar de wereld.

Amen

¹ Stefan Paas, *Vreemdelingen en priesters. Christelijke missie in een postchristelijke omgeving.*